

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 10 października 2022 r.

Poz. 5469

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.954.2022 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 5 października 2022 r.

Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079 i 1561)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LIV/696/22 Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego z dnia 31 sierpnia 2022 r. w sprawie stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Piotrków Trybunalski.

Uzasadnienie

Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego podjęła w dniu 31 sierpnia 2022 r. uchwałę Nr LIV/696/22 w sprawie stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Piotrków Trybunalski. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 9 września 2022 r.

W toku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że narusza ona obowiązujące przepisy prawa i przedstawił swoje zastrzeżenia w uzasadnieniu do zawiadomienia z 14 września 2022 r. znak: PNIK-I.4131.954.2022.

Odpowiadając na uwagi organu nadzoru, Przewodniczący Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego w piśmie z 20 września 2022 r., znak: DRM.0071.27.2022 złożył wyjaśnienia, z których wynika, że zostanie przygotowany nowy projekt uchwały z uwzględnieniem wytycznych organu nadzoru.

Pomimo powyższego oświadczenia, organ nadzoru uznał za zasadne wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, z uwagi na wiążący go termin trzydziestodniowy do wydania stosownego aktu nadzoru, a tym samym wyeliminowanie z obrotu prawnego niezgodnej z prawem przedmiotowej uchwały.

Mając na uwadze powyższe, organ nadzoru przedstawia następujące stanowisko w sprawie.

Uchwała Nr LIV/696/22 Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego z dnia 31 sierpnia 2022 r. w sprawie stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Piotrków Trybunalski podjęta została na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 2 pkt 4, oraz art. 42 ustawy o samorządzie gminnym, art. 16 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1343), zwanej dalej u. p. t. z.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 u. p. t. z. w transporcie drogowym za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców mogą być pobierane opłaty.

Stosownie do 16 ust. 4 u. p. t. z. za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu

terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad.

W myśl natomiast art. 16 ust. 5 pkt 1 u. p. t. z. stawka opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może być wyższa niż: 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym.

W toku kontroli legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru uznał, że treść § 2 uchwały, w którym Rada Miasta ustaliła za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Miasto Piotrków Trybunalski jednakową stawką 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym nie wypełnia w sposób należyty delegacji ustawowej wynikającej z dyspozycji art. 16 ust. 4 u. p. t. z. Obowiązkiem rady jest rozważenie w procesie uchwałodawczym dotyczącym ustalenia stawki opłaty, o której mowa w art. 16 ust. 4 i 5 u. p. t. z czy nie będzie ona dyskryminować określonego kręgu jej adresatów (zob. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 czerwca 2020 r., sygn. akt I GSK 303/20 i I GSK 496/20, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 lipca 2020 r., sygn. akt VIII SA/Wa 100/20, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z 23 października 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 648/19). Delegacja ustawowa zawarta w art. 16 ust. 4 u. p. t. z. obliuguje radę gminy do dokonania uprzedniej analizy wskazującej, że zastosowanie - jak w niniejszym przypadku - jednolitej stawki dla wszystkich przewoźników operujących na przystankach, których gmina jest właścicielem lub zarządzającym, będzie uwzględniać niedyskryminujące zasady, mające zapewnić traktowanie wszystkich przewoźników w sposób równorzędny.

Z postanowień przedmiotowej uchwały nie wynika, aby organ podejmując uchwałę i ustalając stawkę opłaty w wysokości 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym rozważał kwestię niedyskryminacji.

Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym nie definiuje pojęcia "niedyskryminujących zasad". Z uzasadnienia jej projektu (druk sejmowy nr 2916) wynika, że przy ustalaniu wysokości opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych (lub dworca) należy uwzględnić między innymi takie kwestie, jak standard poszczególnych przystanków oraz wielkość taboru, jakim jest wykonywany przewóz. Jako standard przystanków należy rozumieć infrastrukturę przystanku (istnienie wiaty, kiosku, ławek, utwardzenie podjazdu dla środków komunikacyjnych i inne), a także jego wielkość. Pod pojęciem taboru należy rozumieć ogół środków transportowych, jakim dysponuje przewoźnik (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 2 października 2013 r., sygn. akt I II SA/Łd 736/13).

Ponadto do uchwały nie dołączono uzasadnienia, na podstawie którego organ nadzoru mógłby ustalić jakimi motywami kierowała się Rada Miasta przy podejmowaniu uchwały ustalającej przedmiotową opłatę w równej wysokości dla wszystkich przewoźników bądź operatorów (por. wyrok NSA z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt II GSK 2860/15, wyrok WSA w Poznaniu z 28 stycznia 2022 r., sygn. akt I II SA/Po 1208/21).

Mając na uwadze stanowisko judykatury, brak wskazania motywów podjęcia uchwały wpływa także zasadniczo na jej ocenę z punktu widzenia standardów konstytucyjnych. Skoro granice samodzielności działania organów gminy wyznacza legalność działania tych organów, a wykonywanie uchwałodawczej działalności rady gminy powinno się odbywać zawsze zgodnie z obowiązującym prawem, to słusznie wskazuje się (np.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt II GSK 1405/16), że podjęcie uchwały z niewypełnieniem delegacji ustawowej stanowi także istotne naruszenie art. 87 ust. 2 i art. 94 Konstytucji RP, a także zasady praworządności i legalności wynikających z art. 7 Konstytucji RP.

Opisane wyżej uchybienia w istotny sposób naruszają art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, co powoduje konieczność stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Stosownie do treści art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały.

Wobec powyższego wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione i należało orzec jak na wstępie.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Prezydent Miasta Piotrkowa Trybunalskiego